

Arrest

nr. 186 042 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Belgische en Thaise nationaliteit te zijn, op 18 december 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 december 2014 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 januari 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 februari 2017.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit nazicht van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de hierboven vermelde beschikking tot vaststelling van de terechtzitting op 2 maart 2017 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats die verzoekers hebben opgegeven in hun verzoekschrift, die zij nadien niet meer hebben gewijzigd en die wordt weergegeven in de hoofding van dit arrest. Uit de gegevens van bpost blijkt dat deze zending op 6 maart 2017 werd afgeleverd in Merksplas. Er staat in casu vast dat verzoekers voormelde beschikking tot vaststelling van de terechtzitting hebben ontvangen, daar zij dit bij schrijven van 10 maart 2017 hebben bevestigd. Waar zij in eenzelfde schrijven aangeven op datum van de terechtzitting

genoodzaakt zijn in Thailand te verblijven, en aldus niet kunnen verschijnen ter terechtzitting, dient de Raad erop te wijzen dat zulks niet kan worden aanvaard als een vorm van overmacht. De Raad merkt op dat verzoekers, wanneer zij een beroepsprocedure instellen, rekening dienen te houden met het gegeven dat zij hiervoor zullen worden opgeroepen om te verschijnen ter terechtzitting. In deze dienden zij de nodige maatregelen te treffen teneinde hun belangen te vrijwaren, zij het middels een persoonlijke verschijning ter terechtzitting, dan wel – indien zij zichzelf in de onmogelijkheid meenden te bevinden om te verschijnen – middels een tussenkomst van een advocaat.

Verzoekers, hoewel rechtsgeldig opgeroepen, zijn niet ter terechtzitting verschenen en werden evenmin vertegenwoordigd. Het beroep dient derhalve, met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, te worden verworpen.

Gelet op wat voorafgaat past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA